

РЕШЕНИЕ

№ 2103

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Е.ия Александрова

Членове: Катя Хасъмска
Таня Кандилова

при участието на секретаря Кристина П. Георгиева
като разгледа докладваното от Таня Кандилова Въззивно гражданско дело № 20231100502816 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258-273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Е. Т. М. срещу решение, постановено по гр.д. № 43911/2022 г. на СРС, 117 състав, с която се обжалва изцяло решението. В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като са изложени съображения за това. Въззивникът моли да се отмени обжалваното решение и да се постанови друго, с което се остави без уважение молбата за защита по ЗЗДН. Претендира разноски само за първата инстанция.

Въззиваемата страна М. С. Л. оспорва въззивната жалба и пледира за оставянето ѝ без уважение. Претендира разноски за въззивната инстанция.

Въззивната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл. 17, ал. 1 ЗЗДН от ответника в първоинстанционното производство, имащ правен интерес от обжалването, и е срещу подлежащ на въззивно обжалване по силата на чл. 258 ГПК, във вр.с чл. 17 ЗЗДН, валиден и допустим съдебен акт.

Делото пред първата инстанция е образувано по молба на М. С. Л. срещу Е. Т. М. – за защита от домашно насилие, извършено на 03.08.2022 г., подробно описано в молбата от 15.08.2022 г.

Ответникът е оспорил твърденията в подадената молба за наличие на домашно насилие.

С решение № 13724 от 29.11.2022 г., постановено по гр.д. № 43911/2022 г., СРС, 117 състав е задължил Е. Т. М. да се въздържа от извършване на насилие срещу М. С. Л., като му е забранил да се доближава на по-малко от 50 метра от молителката, с изключение на/в съдебни и полицейски сгради, както и да влиза в частта на двора, определен за ползване от молителката, за срок от 18 месеца, и е задължил Е. Т. М. да посещава специализирана програма в Център за превенция на правонарушения, към който е насочен и със заповедта за незабавна защита. Първоинстанционният съд е предупредил ответника за последиците по чл. 21, ал. 3 ЗЗДН и е осъдил Е. Т. М. да заплати на СРС глоба от 1000 лева и държавна такса в размер на 80 лева, а на молителката М. С. Л. – разноски в размер на 1200 лева.

Въззивният съд, като прецени приетите относими доказателства по делото и обсъди доводите на страните по реда на въззивното производство, прие за установено следното:

Наведените доводи за неправилност на обжалваното решение, поради недоказаност на твърдяното домашно насилие, са неоснователни.

От съвкупният анализ на събраните по делото доказателства се установява, че страните са имали конфликти в годините, като конкретният повод за последно възникналия инцидент на 03.08.2022 г. е изрязани клони на храст –лешник, находящ се в частта от съсобствен имот, ползвана от въззиваемата М. Л., и изхвърлени върху декоративни растения, находящи се около него, за което очевидно не е получено нейното съгласие, и които последната в следствие изхвърлила на улицата, като част от клоните попаднали върху капака на автомобила на въззивника. Така и без друго изключително напрегнати отношения между страните са ескалирали във въпросния ден, вкл. довели до физическа саморазправа между присъстващите. Установява се, че на процесната дата (03.08.2022 г.) около 20.00 -20.30 часа въззивникът е проявил необоснована по степен агресия –крещял и обиждал молителката и приятеля ѝ (св.С.), след това се прибрал, а след известно време излязъл с брадва, каквато взел и св.С. от гаража си. След появата на св.О. и съпругата му, разпратата ескалирала, ответникът започнал да блъска молителката, разкъсал дрехите ѝ, нанесъл ѝ няколко удара в лицето и главата, като при опита ѝ да се защити последната на свой ред е причинила телесни увреждания на ответника, а малко по –късно молителката подала сигнал на 112 за случващото се (възпроизведен в приобщена по делото справка от МВР, Дирекция „Национална система 112“). Инцидентът бил прекратен от пристигналите на местопроизшествието полицейски служители. Извикан бил и екип на бърза помощ, отвел ответника до болнично заведение.

Неправомерното поведение на въззивника спрямо въззиваемата на процесната дата се установява не само от декларацията на Л. по чл.9, ал.3 ЗЗДН, но и от събраните по делото многобройни писмени доказателства, с които кореспондира и показанията на св.С.. Последните ценени и с резервите на чл. 172 ГПК. Показанията на св. О., също преценени с резервите на чл.172 ГПК, в частта им относно това, че не е виждал М. да удря Л., а точно обратното - последната се нахвърлила върху М., не следва да се кредитират, тъй като са в противоречие с доказателствената съвкупност, включваща СМУ №577/2022 г. и събрани по реда на чл.14, ал.1 ЗЗДН писмени доказателства, между които сведение на незаинтересовани

очевидци, на посетилите местопроизшествието полицейски служители и на парамедика, посетил местопроизшествието и оказал първа помощ на М., изразяваща се в промиване на „ранички“ по ръцете и носа (без последният да е бил в тежко състояние). Показанията на св.О. са и вътрешно противоречиви, в частта, в която се опитва да установи, че единствено молителката е нападнала физически ответника, сочейки, че е видял как молителката се нахвърля върху ответника, ругаела и псувала, като след като ги разтървал видял, че ответникът е окървавен, а след като св.С. започнал да обижда, той (св.О.) се обадел на 112 (по делото липсват данни такова телефонно обаждане да е било регистрирано), а след това сочи, че когато те пристигнали (св.Оровов и съпругата му) ответникът бил уплашен, окървавен и викал, че му е лошо. От друга страна самият ответник в сведенията, дадени пред съдебен лекар от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД – д-р Б.М. и отразени в СМУ №579/2022 г., при прегледа му на 04.08.2022 г. в 10.30 часа, е съобщил, че за нанесен върху него побой на 03.08.2022 г., около 20.00 часа, от негови съседи – мъж и жена, мъжът му нанесъл удари с дърво и брадва, а жената го издрала по лицето.

Или, в случая съдът следва да прецени има ли основание да се приеме, че спрямо въззиваемата са били извършени действия от страна на въззивника, които биха могли да се квалифицират като домашно насилие, при наличие и на нейни действия по време на инцидента от 03.08.2022 г., засегнали телесната неприкосновеност на въззивника.

Извършвайки тази преценка, според настоящия съдебен състав, дори и по време на инцидента въззивникът да е получил наранявания, в резултат на действия на въззиваемата Л., то Законът за защита от домашното насилие не урежда хипотеза за отпадане на неправомерността на едно поведение (установено по безспорен начин по делото) при условията на т.нар. реторсия - насрещно съпричиняване, каквото урежда Наказателния кодекс, поради което първоинстанционното решение е правилно.

Неоснователни са наведените доводи в жалбата, че първоинстанционният съд не се е съобразил с всички ангажирани доказателства. Извършеното насилие е доказано, противно на твърденията в жалбата.

Предвид горното, обжалваното решение на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да се остави в сила.

Въззивният съд следва да постанови въззивникът Е. Т. М. да заплати по сметка на СГС държавна такса за въззивната жалба в размер на 12.50 лв.

С оглед изхода на делото, въззивникът няма право на разноски, включително и за първата инстанция.

При този изход на делото на въззиваемата се следват разноски, която е доказала действително сторени такива в размер на 1200 лева – заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, от които с оглед релевираното възражение по чл.78, ал.5 ГПК, съобразно ниската правна и фактическа сложност на делото и обема на предоставената защита ѝ се следват 600 лева (чл.22 от Наредбата за минималните размери на

адвокатските възнаграждения в редакцията към ДВ, бр. 88 от 2022 г.).

Или, въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата разноси за въззивното производство в размер на 600 лева.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 13724 от 29.11.2022 г., постановено по гр.д. № 43911/2022 г. по описа на Софийския районен съд, 117 състав.

ОСЪЖДА Е. Т. М., ЕГН *****, да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на 12.50 лева.

ОСЪЖДА Е. Т. М., ЕГН *****, да заплати на М. С. Л., ЕГН *****, разноси за въззивното производство в размер на 600 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Е. Т. М. за присъждане на разноси за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____